Svenska Canada-Tidningen.

Utgifven hvarje onsdag af
CANADA WEEKLY PRINTING CO., LTD.
955 Logan Avenue, Winnipeg, Man.
Telefon Garry 2174.

PRENUMERATIONSPRIS:

Helt år (i förskott)	$1.00
Helt år, efterskottsvis	1.50
Halft år, "	0.75
Helt år till Förenta Staterna	1.50
Helt år till Sverige	2.00
Halft år till Sverige	1.00

Prenumerationsmedel kunna sändas såväl i registreradt bref som genom Post eller Express Money Order eller Postal Note. Dessa senare, som ej behöfva registreras, böra göras betalbara till The Canada Weekly Printing Co., Ltd.

Prenumerant, som önskar sin adress ändrad, ombeden att insända både den gamla och den nya adressen.

Inskickade prenumerationsmedel kvitteras endast å den gula adresslappen.

P. M. DAHL, Manager. NILS F:SON BROWN, Redaktör.

Redaktionen är alltid tacksam för nyheter och meddelanden från svenskar, på platser där svenskar bygga och bo. Vid insändande af nyheter och berättelser skrif endast på en sida af hvarje ark.

ANNONSPRIS PÅ BEGÄRAN.
Efterfrågningar, 3 gånger, ... $1.50
Dödsannonser med svart ram och kors $1.50

Förlofningsannonser, Födelse, etc., 50c. per gång å utrymme icke öfverstigande 1 tum, enkel spalt. Betalning för annonser bör alltid insändas i förskott.

Onsdagen den 28 januari 1914.

Ju kallare det blir, desto bättre känna vi igen Canada och Winnipeg.

Krafchenko-belöningen synes hafva lockat många andra än amatordetektiver.

Då polisen står i förbindelse med brottslingar, har det allt gått ganska långt.

Ryktet går: Hagel går fri. Är han då oskyldig? Nej, men han är konservativ.

"Moose Club" är nog icke den enda "klubb" i Winnipeg, som borde stängas.

Så länge vi icke hafva obligatorisk skolgång, kommer det att finnas öfverflöd på slynglar.

Ett infalls lycka ligger i det öra som hör därpå, men icke på den tunga, som säger det.

Prenumerationsafgifter inflyta hvarje dag, men vi anse oss hafva rätt att vänta ännu flere.

Intet annat lugn och ingen annan kyla äro värda något än det lugn och den kyla man tillkämpat sig.

Alla våra passioner äro goda så länge de berärskas, alla äro onda, då vi låta oss af dem behärskas.

Om ni har en slant, ni vill placera väl, köp en eller flere af de nya aktierna i Svenska Canada Tidningen.

Det är nog godt och väl att vara ledare, men det är bättre att följa ett godt exempel än att sätta ett dåligt.

Den brittiska regeringen har förklarat, att den ännar afskaffa ärftlighetsprincipen i öfverhuset. Det finns mycket annat, som med fördel kunde elimineras från denna församling.

En tidning i Winnipeg insinuerade nyligen, att det möjligen kunde vara politik bakom Krafchenkos rymning. Med valskandalen i Macdonald i friskt minne, synes oss något dylikt icke absolut omöjligt.

Vi hafva mottagit en dollarsedel, tydligen afsänd från Amelia, Sask., d. 20 januari. Som icke en rad medföljde, hafva vi icke kunnat kreditera afsändaren för beloppet, och vänta vi, att han med det snaraste gifver sig tillkänna.

Dr. Cook höll nyligen en föreläsning i London, i hvilken han framhöll sig själf som Nordpolens upptäckare och utpekade Peary som en storskojare. Föreläsningen var besökt endast af ett fåtal personer. Det finns väl sundt förnuft i London också.

Vi veta icke om följande verser skola utgöra exponenter för modärn svensk poesi. De äro emellertid plockade ur de sista nyårsrevyerna i Stockholm. Den första "dikten", som naturligtvis berör det nya Stockholmssystemet med dess motböcker vid bränvinshandel, lyder så:

"Mot-bo-ken, sjung hopp fallerallala la,
mot-bo-ken, sjung hopp fallerallala lej.
Å den som inte motbok har,
han heller ingen mot bok får,
mot-bo-ken, sjung hopp fallerallalej."

Hvad den andra syftar på är ju ganska lätt uträknadt:

"Brallorna me nobla veck!
Stuns! Så alla tjej
i sina hjärtan får en knäck,
när grabben ropar: hej!
Kisen lagd på locken skön
à la englishman
å på blana granna brön;
yes, amurrikan!"

Smakligt, eller hur? Och kvickt!

Skandinaverna komma till Canada.

Ett stort antal skandinaviska farmare från Minnesota, båda Dakotana och Iowa väntas till våren skola flytta in till Canada, säger mr. Bruce Walker, Commissioner of Immigration i Winnipeg. Att döma af alla de förfrågningar, som inkommit till härvarande immigrationskontor från de nämnda staterna, kommer det flere skandinaver hit till landet i år än något föregående år. De enastående möjligheter och den lysande framtid, som västra Canada har framför sig, synas mer och mer ha tilldragit sig skandinaviska farmares uppmärksamhet i olika delar af Förenta Staterna. De sälja sina land därnere från $100 till $200 per acre och komma hit upp, där de kunna köpa lika godt, om icke bättre, land för från $20 per acre. En del komma hit för att taga homestead, hvaraf det ännu finnes en del att få.

Tull hämmar naturlig export.

Många, som motsätta sig fritt hvete, tala om farmarens i västern fordran såsom en, hvilken äsyftar utvidgning af ett speciellt privilegium. Man diskuterar hans begäran, som om den vore liktydig med en ansökan från en fabrikant om skydd för konkurrens utifrån.

Det skefva i denna uppfattning lyser klart fram i en artikel, som nyligen var synlig i "The Toronto Star", "Västern", heter det bl. a. i denna artikel, "begär icke att vi skola pålägga en skatt till dess fördel utan vill att vi skola borttaga en skatt från dess hufvudprodukt."

Detta är just förhållandet. Den existerande tullen är ett hinder, som hämmar den naturliga exporten af västerns hvetekörd. Farmarne i västern begära endast, att detta hinder borttages.

Personer, som icke äro direkt inträsserade i västerns sädesodling, men hvilka af skäl, som äro alltför tydliga att behöfva påpekas, motsätta sig fritt hvete, blifva rent af vältaliga, då det gäller att påvisa, hvilken skada farmaren skulle lida, om tullen slopades. Så mycket kan åtminstone sägas om deras argument, att de icke äro smickrande för farmarens intelligens, hvilken dock bäst själf borde förstå sina egna inträssen.

Faktum är, att det finnes relativt få farmare i västern, hvilken politisk åskådning de än hafva, som icke äro öfvertygade om att deras näring skulle blifva betydligt mera vinstgifvande, om den stora marknaden i söder öppnades för deras produkter. Opponenterna mot fritt hvete borde därför åtminstone förstå, att dessa farmare, som icke äro mindre intelligenta än andra medborgare i landet, icke äro sådana därav, att de framställa en kraftig begäran om något, som skulle minska deras förtjänst, redan så begränsad.

Bondetåget.

Det är en vacker tanke, som i dessa dagar besjälar landtmännen i alla delar af Sveriges land. Som vi förut omtalat, ämna tusentals jordbrukare i den närmaste framtiden på initiativ af Uplandsbönder personligen uppvakta regering och riksdag för att för dem framlägga en anhållan om ett stärkt försvar och ett uttalande om villighet till personliga uppoffringar.

Sveriges landtmän i allmänhet och Uplands i synnerhet hafva alltid varit särdeles ekonomiska och ofta motsatt sig utgifter, som de icke ansett vara absolut tvingande. Och än i den dag som är torde så vara förhållandet. När de därför nu vilja uttala sig för ökade utgifter till landets försvar, är det ju ganska klart, att de anse, att ett starkare försvar absolut kräfves för att värna och bevara Sveriges frihet. Och då den svenske bonden i allmänhet är intelligent och utrustad med god omdömesförmåga, torde denna deras åskådning om landets försvar kunna betecknas såsom ganska sund och värd all uppmuntran.

Bonden, den jordägande mannen, förstår bättre än andra, hvad förlusten af självständighet och frihet skulle betyda för Sverige. Han inser att, om landet skulle komma under främmande ok, måste hans ställning blifva ytterst bedröflig. Jorden, som hans fader förvärfvat med svett och möda, som de och han brukat och odlat under träget arbete, kanske helt enkelt fråntages honom, eller kommer han åtminstone att göras till en halfslaf, som dignar under ohidliga bördor. Han blir antagligen den, som skulle förlora mest och lida mest. Endast ett fritt och självständigt Sverige kan skänka honom en någorlunda god ställning och ingifva honom förhoppningar om framtiden. Detta vet han, och därför vill han nu, då försvarsfrågan är som mest brännande därhemma, för sin konung och sina representanter i riksdagen uttala sin åsikt och framlägga sina kraf. Och för att gifva mera eftertryck åt dessa, vill han göra det personligen och tillsammans med sina fränder landet rundt.

Från norr, från söder och väster skola snart tusentals svenska bönder samlas i Sveriges ärorika hufvudstad. Ett imponerande tåg blir det utan tvifvel, och det borde tydligt påminna en och hvar om att Sveriges bönder, som alltid i farans tid trädt fram och räddat fosterlandet, äro landets ryggrad, förutan hvilken Sverige icke kunde existera. Det torde äfven blifva en impuls till nationell lyftning och nationell samling.

Låt oss glömma de inbördes tvisterna.

I "Aftonbladet", Stockholm, läses under denna rubrik:

Detta är enligt vår mening kanske det allra viktigaste af innehållet i Sven Hedins stora fosterländska tal å Cirkus: "Låt oss mötas och försonas, låt oss glömma de inbördes tvisterna!

Det ropet har höjts många gånger under årens och årtiondenas lopp, men försoningen har alltid uteblifvit, mötet, då händerna skulle räckas, då händerna skulle tryckas, har aldrig ännu kommit till stånd.

Det har funnits skeden i vårt svenska folks lif, då alla utan knot enigt samlats kring landets kung; detta har händt under hela vår storhetstid, under århundraden, under konung efter konung, under mansälder efter mansälder, och ända till den dag, då vårt mäktiga Sverige grusades, då allt föll samman i slaget vid Pultava, ja ännu längre, då tolfte Karl kom biltog och öfvergifven i en ynklig farkost flyende öfver Östersjön från det fallna Stralsund, ännu då var det trogna svenska folk, som varit hans vapensköld, honom troget ända in i döden.

Då rädde försoning och endräkt, då tvistade man icke, då kifvades man icke om "mitt och ditt", då hade man helt enkelt hvarken tid eller råd att sätta fosterlandets tillvaro på spel för diskussioner och spörsmål om småting, som gent emot det stora hela: "Sverige och fosterlandet" måste drunkna och försvinna. Då lefde man i verkligheten och tvingades samman, vän och ovän, fattig och rik, hög och låg, och den endräkt, som då blomstrade, som då spirade, födde män med järnkaraktärer, män, som ledde vårt folk, män, som följde våra konungar och deras härförare, män, som gjorde Sverige stort, aktadt, äradt, älskadt.

Det synes oss, som om vårt svenska folk ovilkorligen skall nödgas möta faror, som hota dess existens, för att denna enighet skall kunna väckas till lif, det tyckes oss, som om vårt hederliga folk först skall väckas ur sin döda slummer af kanonernas dån och vapenbrak, för att få i sig, att fara är å färde. Då är dock tyvärr för sent att öfva sig i kanonexercis och bajonettfäktning. Då är det enda: "att sträcka gevär".

Må därför händerna räckas till försoning, må därför splitet fara, må därför vårt präktiga svenska folk samlas till endräkt, må därför vi alla ena oss kring försvarssaken och icke hängifva oss åt en bedräglig tro, att vi icke kunna försvara oss, att vi ej hafva något att försvara. Må dylik häglös vantro dräpas och må dess förkunnare ställas till ansvar för att de förvilla vårt folk med bedrägligt tal.

DEN SISTA FÄRDEN.

(Forts. fr. sid. 1.)

ett preludium, och några ögonblick senare trädde de kungliga in genom ingången framme i koret, under det att hela församlingen reste sig och drabanterna saluterade med sablarna.

När de kungliga intagit sina platser framme i koret och prins Erik, iförd serafirmerkedjan, uppe i korfönstret, tystnade musiken. Om ett ögonblick spelade den dock upp igen och slottskapellet kyrkokör under anförande af hofförsamlingens organist, C. A. Hennerberg, sjöng ps. 451 v. 1 "Mina lefnadstimmar stupa".

När tonerna af psalmen förklingat, trädde biskop Billing i full ornat med mitra på hufvudet och kräkla i handen fram till kistan, på dess högra sida, och höll griftetalet öfver ämnet: "Var trogen intill döden, så vill jag gifva dig lifvets krona."

Omedelbart härefter framträdde riksmarskalken till kistan och aftog den kungliga krona, som var fästad på locket till kistan, samt ställde densamma på hyendet bredvid den på bordet nedanför katafalken förut stälida kungliga kronan.

Högtidligt fattade biskopen därefter jordfästningspaden och förrättade med dof, monoton grafstämma jordfästningsakten.

I samma ögonblick gäfvo de flottister, som placerats i en hög trappa upp till kapellets nedersta fönster, signal med en röd flagga, och så dånade det första skottet från Skeppsholmens salutbatteri.

Med "Fader vår" afslöts själfva jordfästningsakten, och omedelbart därpå uppstämde kören från orgelläktaren en hymn.

Biskop Billing framträdde så och läste välsignelsen, hvarpå ps. 221 v. 3, "Sänd Herre dina änglar ut", sjöngs unisont och hvarmed den högtidliga akten var afslutad. Under hela tiden fortsatte kanonerna att med jämna mellanrum dåna där nere på Skeppsholmen.

Sedan sången förklingat, framträdde kaptener och ryttmästare vid garnisonsregementena samt kaptener vid k. flottan till katafalken och lyfte ned kistan samt buro den under det orgeln spelade ned till Slottskapellets portar, där den mottogs af manskap vid garnisonsregementena och vid k. flottan, hvilka buro kistan ned för trapporna till södra slottshvalfvet.

Nere i hvalfvet bidade den svarta sorgsläden med dess schabrakprydda svarta hästar, hvilka i pinande blåst och piskande snöstorm stampade otåligt.

Strax före klockan 1 satte sig den långa processionen i gång från Slottskapellet.

Den inleddes med en skvadron af Lifgardet till häst, efter hvilken följde drabanter, sjuksköterskor vid Sofiahemmet, framlidna änkedrottningens betjäning. Hennes läkare, kammarherrar, hofmarskalk med sorgflorbehängd staf. Omedelbart framför likvagnen gick riksmarskalken grefve Douglas med sorgflorbehängd staf.

Strax efter likvagnen gingo konungarna af Sverige och Danmark, kronprinsen, arffurstarna och prins Bernadotte. Efter de kungliga följde ditkomna främmande kungliga och furstliga högheter, främmande makters sändebud samt de kungliga och furstliga personernas uppvaktningar. Processionen afslutades med en skvadron ur Lifregementets dragoner. — Drottningen af Sverige, änkedrottningen af Danmark, kronprinsessan, hertiginnan af Västergötland, prinsessorna Tyra och Dagmar af Danmark hade i förväg i vagnar begifvit sig till Riddarholmskyrkan.

Då processionen satte sig i rörelse från Slottskapellet började klockorna i alla Stockholms kyrkor att ringa, och klockringningen fortsattes till dess kistan blifvit inburen i Riddarholmskyrkan.

Riddarholmskyrkan var synnerligen smakfullt dekorerad med stora enrispyramider i hvalfgångarna samt med väldiga grupper af palmer och andra högstammiga växter. Från midtskeppet hängde ned regementsfanor från konung Karl XIV Johans tid, hvarförutom märktes en del nassauiska flaggor. Från kapitäler och kandelabrar strålade en mångfald elektriska lågor öfver det minnesrika templets inre.

Vid processionens inträde i Riddarholmskyrkan spelades af en orkester på 30 man, solister från hofkapellet, Sfärernas harmoni af Rubenstein.

Kistan bars äfven nu från Riddarholmskyrkans portar af kaptener och ryttmästare upp i öfre Bernadotteska grafkoret, där den nedställdes å en katafalk, som anordnats framför konung Oscar II:s sarkofag.

Sedan musiken tystnat, framträdde hofpredikanten kyrkoherden Hammarsten till kistan och höll en bön.

Från orgelläktaren spelades härpå Largo af Händel, och den högtidliga likbegängelsen af änkedrottning Sofia var till ända.

Ingen människa önskar sig passioner. Hvem vill väl låta smida sig bojor, då han kan vara fri!

Somliga personer få ingen annan kroppsrörelse än att kasta blommor på sig själfva.

Oinskränkt frihet begagna människorna nästan alltid därtill att så fort som möjligt räka i något slafveri.

Att bota förkylning på en dag.

Tag LAXATIVE BROMO Quinine tablets. Apotekarne återbetala pengarna om ni ej blir botad. E. W. Grove's namnteckning på hvarje ask. 25c.

Drottning Sofia.

(Ur C. D. af Wirséns dikter "Vintergrönt".)

Att när den mörknar, lifvets rymd,
När glädjens sol bak moln är skymd
Och tungt det känns att vandra,
Bevara hjärtats himmel klar,
Sig anförtro i Guds förvar
Och tänka mest på andra:
Det är vår Drottnings diadem
Och kvinlig mildhets statssystem.

Att äga hvarje dag och stund
I tron sin fasta ankargrund
Och ordets hugnad bruka,
Att från den gyllne praktens sal
Gå ned i fattigdomens dal
Och söka upp de sjuka:
Det är vår Drottnings hermelin
Och kvinlig huldhets pärleskrin.

Att akta Kristi kors för mer
Än allt hvad världen har och ger,
Att sänka djupt sin krona
I ödmjukhet och tålamod
Inför de helga droppar blod,
Som världens skuld försona:
Det är vår Drottnings purpurskrud
Och kvinlig prydnad inför Gud.

Att fylla tyst en daglig plikt
Och låta hjärtats tillförsikt
Slå bortom tiden rötter,
Att — om ock kvald — ha inre fred
Och med Maria sitta ned
I ro vid Jesu fötter:
Det är den bästa lott och del
Och Sveriges Drottnings kronjuvel.

Häftig storm.

En häftig storm gick i måndags öfver västkusten åtföljd af häftigt regn. Flere personer omkommo, och den materiella skadan är betydlig. Häftigast var stormen i California och Washington.

Ändtligen fast.

Arthur Dohlman, som för ett år sedan anklagades för häststöld men lyckades lura North West Mounted Police i Maple Creek, Sask., och fly, har nu blifvit arresterad i Portland, Ore., Han är 25 år gammal och gift.

Guvernör Eberhart contra Lind.

Demokratiske nationalkomitémedlemmen i Minnesota, Fred B. Lynch, nagelfar guvernör Eberharts uppträdande mot Lind rätt skarpt. Orsaken därtill är, att Eberhart under Linds vistelse i Mexiko strukit denne som medlem i universitetsstyrelsen i Minneapolis. Lynch söker göra troligt, att guvernören så gjort, emedan Lind under föregående politiska kampanjer stått emot Eberhart. Lind hade i juni erbjudits en ministerpost till något af de skandinaviska länderna, men afböjt, ty han ville stanna i Minneapolis. En senare erbjuden ambassadörspost hade han också afböjt. Lynch rekommenderar, att Linds afskedande tages upp som en fråga i nästa kampanj.

U. S. Guverment

Carey act land i Paisley.

Bevattningsprojekt.

SÖDRA OREGON.

Sedan förgående annons infördes i denna tidning hafva många svenskar från olika delar af Canada och Förenta Staterna utvaldt land i Paisley Irrigation Project. Några af dem hafva varit i Paisley och gjort sina utval och många hafva gjort ansökning per post, användande kartan och klassificeringslistan, som gifver full beskrifning jämte pris på hvarje trakt i segregationen.

Förenta Staternas regering bortger landet fritt. Den eventuelle settlaren betalar endast för den verkliga kostnaden att föra vattnet till landet. Priset på vattenrätt varierar från $23 till $65 per acre. Dessa priser är bestämda af Desert Land Board of Oregon.

Då lagen icke kräfver, att den eventuelle settlaren besöker landet (då det ofta är olägligt för honom att gå göra) har en uppslagsbok utarbetats af kompetenta ingeniörer, där hvarje trakt är fullt beskrifven angående jordens beskaffenhet, sluttning, dränering, läge i förhållande till stad etc. Denna uppslagsbok har granskats af Desert Land Board i Oregon och garanteras vara fullt pålitlig. Som resultat kan man försäkra sig om en trakt per korrespondens, och settlaren kan vara säker på att förhållandena äro just som de beskrifvits.

Följande äro några svar, som besvarar några af de viktigaste frågor, som vi ständigt mottaga:

Det är icke nödvändigt för den event. settlaren att vara medborgare i Förenta Staterna för att välja land i dett projekt. Han måste emellertid inlägga ansökan om medborgarskap icke senare än december 1917.

Kostnaden för vattenrätt för hvarje trakt täcker hela betalningen.

De, som användt sin homesteadrätt, hafva äfven rätt att inlägga ansökan om bevattnadt land under Carey Act.

Landet är beläget en half mil från staden Paisley, som har en befolkning på 400 med god skola, kyrka, butiker, elektriskt ljus, telefon, hotell, nationalbank, två sågverk etc.

Det finns en god lokalmarknad för allt, som kan produceras. Farmarne erhålla $2 per hundra pund för hvete, 60c per dusin för ägg, $8 per ton för vildt hö, $14 per ton för alfalfa etc. etc.

Godt brunnsvatten kan påträffas på ett djup af från 8 till 30 fot i staden Paisley.

Timmer för stängsel och bränsle kan erhållas fritt från regeringsskogen, tre mil från landet.

Landet kan röjas för $3 per acre.

Landet är rekommenderadt af government Bureau of Soils of Washington, D. C., för odling af frukt och alfalfa.

Vattenrättigheterna måste betalas i fem lika, årliga afbetalningar.

Det är ännu möjligt att skaffa sig några af de mest utvalda trakter land. Dröj icke, ty landet säljes mycket fort. Efterskrif klassificerande uppslagsbok och karta öfver landet och andra upplysningar, ni önksar. Adressera Anderson & Palmborg, 525 Yeon Bldg., Portland, Ore.

Yes, gamla tidningar äga också värde!

HISTORIEMÅLNINGEN.

(Forts. fr. sid. 1.)

starkt på konstens frihet, att jag anser konstnären ha lof att återge allt, hvartill han känner en brinnande lust. Det horatianska "poscimur" måste vara suveränt. Misslyckas han efter ärligt försök, är det ingen skam; lägg hans verk till handlingarna! Lyckas han åter, då är det ju ögonskenligt att han hade rätt.

Känner målaren nu en scen ur flydda tider lefva mom sig, ser han den dag och natt i ingifvelsens magiska glans, då skall han måla den — ärligt och själfuppgifvande, med insatsen af sina bästa krafter. Den kostar mycken möda, vida mera än de konstarter, som nu i regeln fylla en modärn utställnings väggar, men han må finna sin tröst i, att den fyller en mera vidtomfattande och djupgående uppgift än de.

Den talar nämligen till folket, det så djupt föraktade, så omättligt dyrkade folket, som i själfva verket hvarken förtjänar dyrkan eller förakt, men som alltid förtjänar att sökas af förkunnarne här i världen, ej för sin kollektiva mäktighets skull, utan därför att det består af ett otal ensamma, vilsna, sökande själar. Den talar till dem på ett helt annat sätt än naturstämningarna, gatuperspektiven, studiehufvudena och porträtten af "målarnes fula släktingar", som en vän till mig uttryckte sig. Menige man, jäktad af näringssorgerna, har icke tid, icke spänstighet nog att tränga till de mystiska djupen bakom hvardagstingen. Han förmår icke försjunka i stämningen af en strimma aftonsol öfver en potatisäker, icke njuta den vemodstyngda skönheten hos en rad grantoppar mot en blekgul kvällshimmel, icke finna något af lifvets tragiska patos hos "to gamle, som plukke fjär", eller också har han sett så många af den sortens tragedier, att han blifvit slö för dem. Han måste ha skönheten mera bereddt, tragedien mera påtaglig. Men har han därför mindre behof af skönhet och patos? Tarfvas det icke, att åsynen af prunkande färger och stolta former någon gång lyser upp hans hvardagsgrå tillvaro, och en reflex af stora känslor och öden hans lifs litenhet?

Men historiemålningen (och i viss mån all konst som berättar något) ställer stora kraf på konstnären. Det går ej i en handvändning att lära sig lefva med flydda tider så, att deras gestalter lefva inom oss och oemotståndligt tvinga sig fram. Det fordrar kunskap att veta huru dräkter, möbler och vapen sägo ut, men den kan man alltid knoga sig till; det fordras däremot bildning att känna en gången tids stämning, och bildningen är i regel icke en generations verk. Det finnes målare som måla stiliserade historiemålningar; detta är ytlighet och ofromhet. De ha icke gittat fördjupa sig i sin uppgift; ty gångna tiders människor voro människor som vi och icke gubbar sådana de tilläfventyrs målade på sina kyrkväggar. Det finnes målare, som måla historiemålningar för nöjet att ge den populära föreställningen om historiska personer örfil på örfil; det nöjet ha de dyrt betalt, ty deras bilder skola icke lefva. Det är blott det rena och stilla vattnet, som är genomskinligt, och det fordras fullkomlig själfförglömmelse — därför också frånvaron af all originalitetstörst — hos målaren, om gångna tiders människor genom honom skola träda fram till nytt lif och tala till hans samtid och eftervärld.

Det säger sig själft att detta slags taflor icke äro lämpade för privatboningar. På vår vägg passar en naturstämning, som är oss kongenial, icke en scen, som anspråksfullt vill rycka vår uppmärksamhet bort från våra egna angelägenheter — alldeles som vi skulle tröttna vid att ha en granne, som dag ut och dag in spelade en och samma symfoni, vore det också den vackraste i världen. Men så länge museer måste finnas, är det berättigadt att måla museitaflor.

Det talas så mycket i våra dagar om att väcka en fosterländsk anda hos vårt försvarssolustiga och tämligen ljumt nationella folk. Detta må nu vara utförbart eller icke — men något dumt medel är det i alla fall ej att ställa inför folkets ögon i form och färg de stora stunderna i dess lif, de moment, i hvilka det djupaste, det mest karaktärsstarka i folksjälen kristalliserat sig. Det förekommer mig som om exempelvis den grå snötunga himlen öfver den lilla sorgsna skara, som bär den döde hjältekonungen öfver svenska gränsen, skulle ha sänkt flera frön till patriotism i människornas hjärtan än bra många välmenande föredragshållare tillsammantagna.

Brodern (belåtet betraktande sig i spegeln): — Alla flickor smäle mot mig, då jag går förbi!

System: — Tecken på god uppfostran — annars skulle de storskratta.

Mor Stina: — Hvarför äter du inte fläsket, som jag satt fram åt dej?

Drängen: — De' ä' för varmt.

Mor Stina: — Så bläs på 't då, vet a'.

Drängen: — Törs inte.... då bläser ja' bort 'et.

Herrn i huset (till den nya jungfrun): — En sak vill jag göra er uppmärksam på. Min fru är mycket häftig.

Jungfrun: — Ja, det såg jag genast på herrn.

Svensk Läkare
Dr. C. E. Johnson
Kontor: 578 MAIN STREET
(Ingång i Dominion Bankens norra filial, trappuppgången till vänster). Nästa intill Gordon-Mitchells apotek. Telefon Garry 4284. Timmar 1—4 e. m., söndagar 3—4 e. m. eller efter öfverenskommelse. — Bostad: 150 Cathedral Ave.

DR. R. L. HURST,
Medlem af Royal College of Surgeons, England. Licentiat af Royal College of Physicians, London. Specialitet: Bröst-, näfv-, och kvinnosjukdomar.
Kontor: 305 Kennedy Bldg., Portage Ave. midt emot Kateds. Telefon M. 814.
Konterstid: 10—12, 3—5, 7—9.

Björnson & Brandson
LÄKARE
NOR. WILLIAM & SHERBROOKE
Mottagningstid: 9—3, 7—8 e. m.
Postadstelefoner: Garry 9[illegible], Garry 7[illegible]

Skandinavisk tandläkare.
Dr. T. G. MOXNES,
L.D.S., D.D.S., D.M.T.

Guldmedalj och diplom i Brüssel 1910 för guldbroarbete och annat tandläkarearbete.
Mottagningstid:
9—12, 1—6, 7—8.30.
Smärtfri behandling.
Gasbedöfning o. lokal bedöfning
Broarbete och modärn tandinsättning.
Röntgenstrålar för tanddiagnos.
Spec.: Behandling af Rigg's sjukdom (en sjukdom, hvaraf tänderna lossna i tandköttet och käkbenet.)
620½ MAIN STREET
Ingång Logan Ave. Tel. G. 3030

Skandinavisk Tandläkare.

Bästa garanterade tänder $10.00
Aluminium- och guldplattor för proportionsvis låga pris.
Tänder smärtfritt utdragna, då plattor beställas.
Fri undersökning.
Dr PHILIP A. ECKMAN,
105 Carlton Building,
Ett block ofvanför Eatons.
Telefon Main 2622.
KONTORSTID: 9 f.m. till 8 e.m.

Skand. Advokat
Thos. H. Johnson
McArthur Bldg., Portage Ave

Occidental Hotel.
D. & N. RIPSTEIN & CO.
Förstklassiga rum och finaste matservering.
Hör. af Main St. & Logan Ave.
TELEFON 1638.

GUARANTEED FURNITURE
CFM
400 PORTAGE AVE. WINNIPEG

COAL
J. G. HARGRAVE & CO. Ltd
WHOLESALE & RETAIL
334 MAIN ST
WINNIPEG
WOOD